

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμάται γρ. ἀργ. 2.

Τιμάται γρ. ἀργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 10 Νοεμβρίου 1891.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—'Ο Φιλαδέλφειος ποιητικὸς ἀγών.
—'Ο ποιητὴς 'Ηρώνας.— Ποικίλα.— Δημοδιογραφικὰ ἀνα-
μνήσεις.—(Καμίλλου Φλαμαρίωνος) 'Ἀστρῶνα ὄνειρα (διήγημα).—
'Η Δευτερότοκος (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν πολιτικῶν γεγονότων τῆς ἐβδομάδος ταύτης εἶναι ἀναμφηρίστως αἱ δηλώσεις τοῦ κόμπος Καλνόκι ἐν ταῖς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτροπαῖς τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν καὶ ἡ περὶ τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως ἔκθεσις αὐτοῦ, ἡ ἐπισκιάσασα τοὺς λόγους, οὓς τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπήγγειλαν ὁ μὲν μαρκήσιος Σαλισβουρῆς ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ λόρδου δημάρχου, ὁ δὲ μαρκήσιος Ρουδίνης ἐν Μεδιολάνοις. Αἱ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς μοναρχίας διακηρύξεις, καίπερ κατατείνουσαι εἰς τὸ διασκεδάσαι τὴν ἐκ τῶν λόγων τοῦ αὐτοκράτορος αὐτοῦ κατὰ τὴν δεξίωσιν τῶν προεδρείων τῶν δύο ἀντιπροσωπειῶν ἐμποιθηῖσαν ἐντύπωσιν, οὐχ ἥττον ἀποτελοῦσιν οὐ μικρὰν ἀντίφασιν πρὸς τὰς δηλώσεις τῶν δύο, εἰρημένων πρωθυπουργῶν, ὧν ὁ πρῶτος ἐπειράθη νὰ καθησυχάσῃ τὴν κοινὴν ἐν Εὐρώπῃ γνώμην, ἅτε εἰπὼν ὅτι οὐδὲν νέφος ἐπιφαίνεται ἐν τῷ πολιτικῷ ὀρίζοντι, ὁ δὲ δεύτερος ἔγνω νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἑαυτοῦ πολιτικὴν καὶ νὰ διαψεύσῃ τοὺς διατελεῖ σημείω. Τούναντίον ἐν ταῖς διακηρύξεσι τοῦ κόμπος Καλνόκι ἐνυπολανθάνει ἀνισυχία τις, ἀρκούντως σαφῶς ὑποδεικνυομένη ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς περαιτέρω συντάξεως τῆς χώρας ὑπὸ στρατιωτικὴν ἔποσιν καὶ ἐν τῇ καθησυχάσει τῶν φρονούντων ὅτι τὰ τῆς μοναρχίας ἔχουσιν οὐχὶ τοσοῦτον καλῶς ἐν σχέσει πρὸς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν καὶ πρὸς τὰς προσσητημένας αὐτῇ ἐπαρχίας, δυνάμει τοῦ συμβολαίου τοῦ βερολινείου συνεδρίου. Καὶ ὄντως ἡ ἐν Μόνζα παρουσία τοῦ ῥώσου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ αἱ συνεχεῖς αὐτοῦ συνδιαλέξεις μετὰ τε τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτοῦ κ. Ρουδίνη πολλὴν τὴν δυσπιστίαν καὶ τοὺς ἐνδοιασμοὺς προὐκάλεσαν ἐν ταῖς πρωτευού-

σαις τῆς ἀψβουργικῆς μοναρχίας, καὶ τοὺς ἄκρους θιασώτας τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου ἐπτόνσε μὴ ὁ κ. Γίεργς ἐβολιδοσκοπῆσε τὰς ιδέας τῶν ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐπειράθη νὰ πείσῃ τοὺς συμβούλους τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ὅπως, ἀποσπώμενοι τῆς συμμαχίας τῶν τῆς μέσης Εὐρώπης αὐτοκρατοριῶν, προσέλθωσι τῷ γαλλορωσικῷ συνδέσμῳ. Πολλοὶ τῶν κυριωτέρων βουλευτῶν ἐπληρώθησαν ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν καὶ ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ διασαφήσεις περὶ τῆς τροπῆς τῆς δυναμένης νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως εἰς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν. Ὁ κόμπος Καλνόκι μετὰ πολλῆς τῆς τέχνης καὶ τῆς δεξιότητος ἐπειράθη νὰ καθησυχάσῃ τοὺς δειλήμονας καὶ νὰ διαβεβαίωσῃ ὅτι ἡ Ἰταλία παραμένει στενῶς προσκεκολλημένη τῷ τριπλῷ συνδέσμῳ καὶ ὅτι ἡ ἐν τῇ χώρῃ ταύτῃ παρουσία τοῦ ῥώσου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ μικρὸν ἠλλοίωσε τὰς σχέσεις τῶν συμμάχων δυνάμεων, διατελουσῶν στενῶς, ὡς καὶ μέχρι τοῦ νῦν, συνδεδεμένων καὶ ἐργαζομένων ὑπὲρ τῆς περιφρουρήσεως τῆς γενικῆς εἰρήνης ἀπὸ πάσης διαταράξεως. Ἄλλ' αἱ δηλώσεις τοῦ κόμπος δὲν ἐπεισαν τοὺς ἐπερωτῶντας, παρὰ τὰ γραφόμενα τῶν ὀργάνων τοῦ κόμπος, ἅπερ, τὸ σύνθημα ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου λαμβάνοντα, ἀγωνίζονται νὰ ἐξάρωσι τὸ εἰρηνικὸν πνεῦμα τῶν λόγων τοῦ ὑπουργοῦ καὶ νὰ τεκμηριώσωσιν ὅτι οὐδέποτε ἐν ταῖς ἀντιπροσωπειαῖς ἠκούσθη ἐκφραστικώτερος ἅμα καὶ πειστικώτερος λόγος, πείθων καὶ αὐτοὺς τοὺς μᾶλλον δυσπίστους· ἀτυχῆς ὅμως φαίνεται ὁ ὑπουργός, καὶ ἴσως, ἄφ' οὗ χρόνου ἀνέλαβε τὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τῆς δυναδικῆς μοναρχίας, ἥτοι ἀπὸ δεκαετίας, σπανίως εἰς τοιαύτην δεινὴν περιῆλθε θέσιν· οἱ ἐπερωτήσαντες βουλευταὶ δὲν ἐπέισθησαν ἐκ τῶν δηλώσεων αὐτοῦ καὶ ὡς ἰσχυρὸν ἐπιχείρημα προσήγαγον τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπιγεγόμενα, ὧν οὐ τὴν τελευταίαν κατέχουσι θέσιν τὰ ἐν Κρονστάνδῃ καὶ ἡ μετὰ τρίτης δυνάμεως συνεννόσις τῆς Ῥωσσίας ἐν σχέσει πρὸς ζητήματα ναυτιλίας· ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ μικρὸν εὐηρεστήθησαν ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῦ κόμπος, καὶ ἔνια τῶν φιλελευθέρων τοῦ Ῥωμαϊκοῦ τύπου ὀργάνων προέβησαν ἄχρι τοῦ καταγγεῖλαι τὴν συμμαχίαν τῆς Αὐστρίας ὡς ἐξωθοῦσαν τὸ νεαρὸν βασίλειον πρὸς τὴν Μεσόγειον καὶ ἐπομένως πρὸς σύγκρουσιν μετὰ τῆς ὁμοῦρου δημοκρατίας τῆς Γαλλίας, καίτοι τὸ τῆς Ἰταλίας συμφέρον ἐγκείται ἐν τῇ Ἀδριατικῇ μᾶλλον ἢ ἐν τῇ εἰρημένῃ θαλάσσῃ. Ἐτι δὲ ἀξιοσημείωτοι εἶναι οἱ λόγοι